హనీమూన్

బి.వి. రమణారావు

కొడుకుపెళ్ళి సందర్భంగా హోటల్ ఇండియానాలో బ్రహ్మాండమైన రిసెప్షన్ ఏర్పాటుచేశాడు శంకరం. "ఇంక ఆ గ్లాసు కింద పెట్టి, ఆ తినేదేదో తొరగా తినేసిరండి పోదాం. ఇప్పటికే లేటయింది." అంటూ ముచ్చటగా మూడోసారి హెచ్చరించింది మా ఆవిడ. పావుగంటకోసారి లేవడం, మళ్ళీ ఎవళ్ళో ఒకళ్ళు వొచ్చి ఛియర్స్ అనడం-ఇలా యిప్పటికే గంటన్నరయింది. పలకరింపులు, వేళాకోళాలు, జోక్సు, నవ్వులు, అభినందనలు— ఒకటే కోలాహలం! సడన్‌గా చుట్టూ నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. అందరి కళ్ళూ గుమ్మంవేపు మళ్ళాయి. సతీసమేతంగా జస్టిస్ రామనాథం ప్రవేశించడంతో, శంకరం, భార్యాఎదురెళ్ళి ఆహ్వానించేరు. మిసెస్ రామనాథం నా పక్కనుంచే ఠీవిగా నడుస్తున్నప్పుడు, ఇంటిమేట్ పరిమళం కెరటంలాగ ఆ వాతావరణాన్ని ముంచేసింది. జస్టిస్ రామనాథానికి హోదాకితగ్గ హుందాతనం, వాక్చాతుర్యం, వేషభాషల్లో అభిరుచి వున్నాయి. అన్నింటికీ మించి మంచి వాడనే పేరుంది. వాళ్ళిద్దరూ బేరర్ తెచ్చిన ట్రేలోంచి విస్కీగ్లాసు లందుకున్నారు. శంకరం బలవంతంతో మళ్ళీ గ్లాసందుకుని వాళ్ళతోబాటు ఛీర్స్ అన్నాను. జడ్జిగారు మంచి జోక్స్‌వేస్తూ సరదాగా కబుర్లు చెబుతున్నారు. ఆవిడ తన గ్లాసు తీసుకుని లేడీస్‌వైపు వెళ్ళింది? "ఇది ఆయనకి రెండోపెళ్ళాం. మొదటి భార్య పోయింతర్వాత పదేళ్ళ క్రితం దీన్ని చేసుకున్నాడు." అంటూ రవీంద్ర నా చెవిలో వూదేడు కాస్త ఫేషనబుల్‌గా వున్న ఆడది కంటబడితే చాలు. ఏవో రంకులూ బొంకులూ అంటగట్టడం వాడికో దురలవాటు. ఇంతకీ నేనావిణ్ణి అంతగా పరకాయించి చూడలేదు.

ఇంతలో మా ఆవిడ ప్రత్యక్షమై నా చెయ్యి పట్టుకుని పక్కకి లాక్కెళ్ళి "ఆ జడ్జీగారి భార్యెవరో తెలుసా! సరళండీ. వైజాగ్‌లో మనమున్న యింట్లో కిందవాటాలో..." అంటుంటే "వాట్! నువ్వు సరిగ్గా చూశావా?" అని అడిగేను విస్తుపోయి. "సరళే నన్నానవాలు పట్టి పలకరించింది. మిమ్మల్ని గురించి పిల్లల్ని గురించి అడిగింది. అదిగో యిటే వొస్తుంది. పలకరించండి." అంటుంటే నా వైపు ఠీవిగా నడిచివొస్తున్న సరళని చూసి ఆనవాలు పట్టేను.

* * *

విశాఖపట్నం మేము విడిచిపెట్టి పదిహేనేళ్ళయింది. అక్కడ మెంటల్ హాస్పటల్లో సివిల్ అసిస్టెంట్ సర్జన్‌గా వుండేవాణ్ణి. వాజా గార్డెన్స్‌లో మేడమీద పోర్షన్‌లో మేము అద్దెకుండేవాళ్ళం. ఇంటి రెండు భాగాల్లోనూ ఓ భాగంలో సరళా ఆమె తల్లిదండ్రులూ వుండేవాళ్ళు. రెండో భాగంలో అయింటి వోనర్ రఘూ అతని తల్లీ వుండేవాళ్ళు. ఆ రోజుల్లో సైకియాట్రిస్ట్‌గా నాకంత పెద్ద ప్రాక్టీసు వుండేది కాదు. కబుర్లూ, పేకాటలూ, సినిమాలు, పేకాట-వీటితో మంచి కాలక్షేపమయ్యేది.

రఘు ఒక్కడే కొడుకవడంవల్ల గారాబంగా తల్లి పెంచింది. బేంక్‌లో ఉద్యోగం దొరకడంతో ప్రయోజకుడయ్యేడని సంతోషించింది. అప్పటికి ఇరవై మూడో యిరవై నాలుగో ఏళ్ళుంటాయి. అందమైన మొహమే కాని, కుర్రాడు పొట్టిగా పీలగా వుంటాడు. సినిమా కబుర్లు చెబుతూ సరదాగా వుండేవాడు. తల్లి ఎన్ని మంచి మంచి సంబంధాలు తీసుకొచ్చినా వొద్దుపొమ్మనేవాడు.

సరళ స్వయంకృషితో బేంక్ ఆఫీసర్‌గా డైరుక్ట్‌గా రిక్రూటయింది. తల్లితండ్రులకి ఈ అమ్మాయి మూడో సంతానం. కొడుకు స్టేట్స్‌లో స్థిరపడిపోయి వీళ్ళని గురించి పట్టించుకోడం మానేసేడు. పెద్దకూతురు భర్తతో పాట్నాలో వుంది. ప్రస్తుతం తండ్రి కొచ్చే పెన్షనూ, సరళ జీతం తప్పితే వేరే ఆస్తిపాస్తుల్లేవు. సరళకి ముప్ఫయి రెండేళ్ళుంటాయి. మా ంచి వొడ్డూ పొడుగూను. కళైన మొహమే కాని ఛామనఛాయకంటే ఓ ఛాయ తక్కువే, దానాదీనా యింతవరకూ పెళ్ళి కాలేదు. మొదట్లో పెద్దపెద్ద సంబంధాలకి ఎగబడి చిన్న సంబంధాలు కాలతన్నేరు. ఇంకిప్పుడు పెళ్ళయితే చాలని, ప్రకటనలు కూడా తరచు పత్రికల కిస్తున్నారు. అక్కా, అన్నా కులాంతర వివాహాలు చేసుకోవడంతో సరళ పెళ్ళిసమస్య మరింత తీవ్రమైంది. ఇప్పట్లో లాగ పదిహేనేళ్ళక్రితం కులాంతర వివాహాల్ని సమాజం ఆదరించేది కాదు. సరళ చాలా చురుకైంది, తెలివైంది, మాటకారి. కాని పెళ్ళి విషయంలోనే ఆదృష్టం కలిసిరాలేదు.

"రఘూని సరళకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే ఎలాగుంటుంది?" అంది మా ఆవిడ.

"ఎవరిని ఎవరికిచ్చి?"

"అయ్‌మీన్ సరళని రఘూకిచ్చి..." అంది నాలిక్కరుచుకుంటూ.

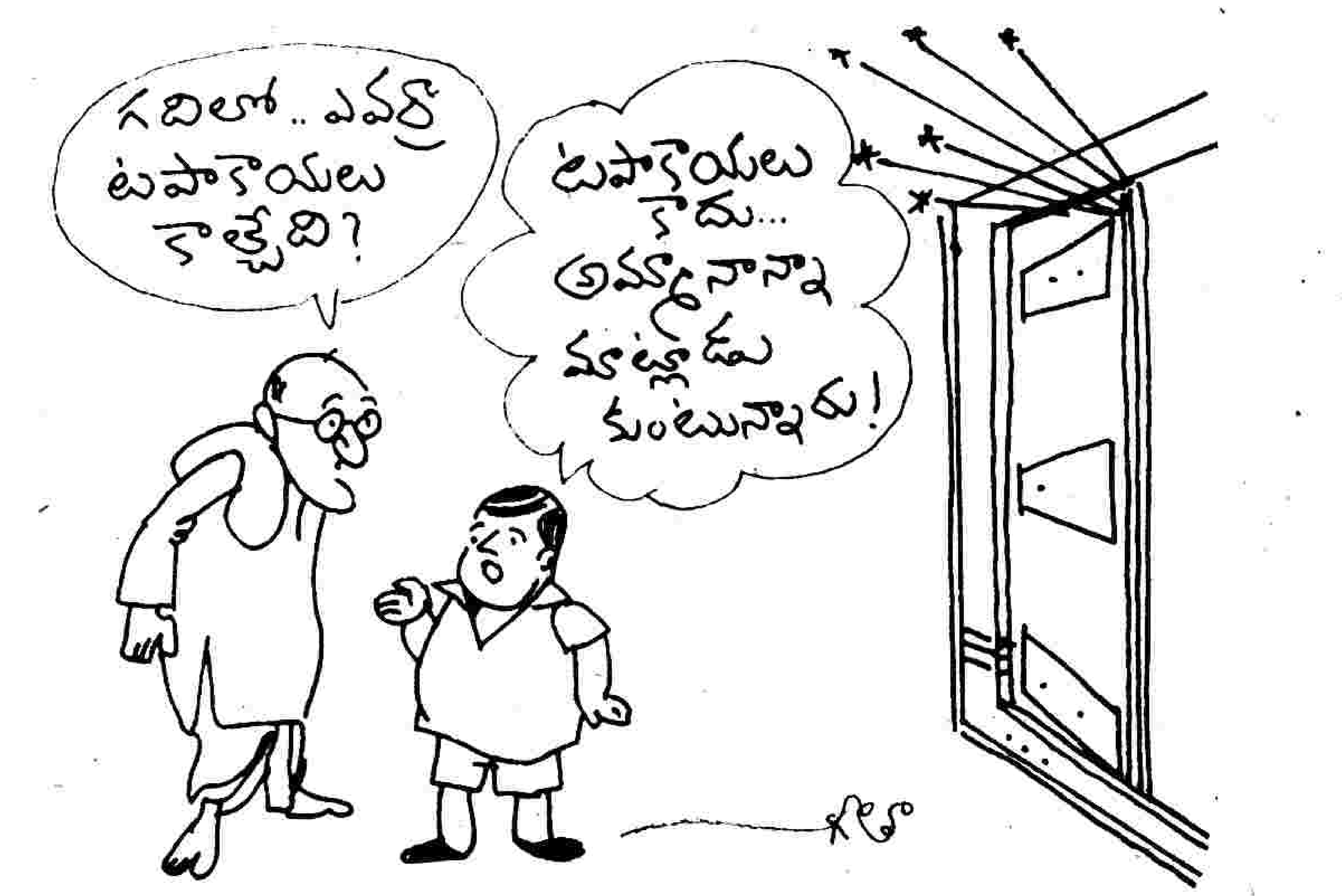

"ఏమిటీ చెత్తజోకు!"

"జోక్‌కాదు. మానసిక శాస్త్రవేత్తగా ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పండి."

"ఆ ప్రశ్న వొచ్చినప్పుడు ఆలోచిద్దాం."

"ఆ ప్రశ్న వొచ్చింది."

"నీ బ్రెయినువేవా? వాటే సిల్లీ ఆయ్‌డియా." అన్నాను.

"మీరు గొప్ప సైకియాట్రిస్ట్. నేను మానసికశాస్త్రం తెలియని మొద్దుని. పోనీ సైంటిఫిక్ క్యూరియాసిటీతో అడుగుతున్నాననుకోండి."

"నీకు సరళ వయస్సుందనుకో, నీకింకా పెళ్ళికాలేదనుకో, రఘూని పెళ్ళాడ్డానికి ఒప్పుకుంటావా?"

"తీరుబడిగా ఆలోచించి చెప్తాను. ముందు ఈ విషయంలో మీ అమూల్య అభిప్రాయం సెలవియ్యండి."

"ఏమిటా అర్జెన్సీ?"

"అర్జెన్సీయే మరి. ముందు వెనకో ఆ యిద్దరూ యివ్వాళ మిమ్మల్ని విషయంలో సంప్రదించదల్చుకున్నారు."

"అసలు ఎలా మొదలైందీ వ్యవహారం?" అడిగేను ఆశ్చర్యంగా.

"సరళకి పెళ్ళికొడుకు కావాలని ఈ నెలలో రెండుసార్లు పత్రికల్లో పడింది కదా. ఆ ప్రకటన గురించి రఘూకి తెలుసు. రెండుసార్లూ కూడా దరఖాస్తు పెట్టేట్ట, మొదటిసారి నిజమో వేళాకోళమో తెలియక నవ్వి వూరుకుంది. రెండోసారి వుత్తరంలో నిన్ను సంవత్సరంనుంచి గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాను, నీతో సూటిగా చెప్పే ధైర్యంలేక ఇలా దరఖాస్తు ద్వారా తెలుపుకుంటున్నాను అని రాశాట్ట. అంచేత యిప్పుడు సీరియస్‌గా ఆలోచిస్తుంది."

"నువ్వు నన్ను పెళ్ళాడటమేమిటి నీ మొహం అని సరళ రఘూని చివాట్లు పెట్టలేదన్న మాట!" అన్నాడు సాలోచనగా.

"నిన్న రఘూతల్లి వెళ్ళి సరళతోనూ, ఆమె తల్లితండ్రులతోనూ ఈ పెళ్ళికెలాగైనా ఒప్పుకోమని బతిమాలిందట."

"రఘూ తల్లి కూడా ఇష్టపడిందా?"

"ఇష్టమో కష్టమో! ఏంచేస్తుంది, బంగారంలాంటి సంబంధాలొస్తే ఒద్దు పొమ్మన్నాడు. సరళ తనని పెళ్ళిచేసుకోకపోతే ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని బెదిరించేడుట. ఆవిడసలే హార్ట్‌పేషెంట్. నిజంగా అంతపనీ చేస్తాడేమోనన్న భయంతో తనే రాయబారం నడిపింది." మా ఆవిడ ప్రశ్న వెనక యింత గ్రంథం వుందని అప్పుడే తెలుసుకున్నాను.

ఊహిస్తూ పెరిగేడు. అటువంటివాడికి యిటువంటి మానసిక పరిణామం సహజం." అన్నాను నోటితో ఆలోచిస్తూ.

"అదిగో సరళ వొస్తుంది. కాస్త జాగ్రత్తగా నచ్చచెప్పండి. అసలే తలపొగరు." అంటూ మా ఆవిడ హెచ్చరించింది. వీళ్ళిద్దర్నీ వివాహబంధంతో కలపడానికి మా ఆవిడ కూడా ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తుందని అర్థమైంది.

మా కాలనీలో కొత్తగా వెలిసిన బట్టలదుకాణంలో అమ్ముతున్న చీరల వెరైటీ, ఈ మధ్య వార్తల్లో వస్తున్న కట్నాల వాలూకు ఆత్మహత్యలు, మానభంగాలు, ఇటీవల రిలీజైన సినీమాల్లో కనబడే అశ్లీల సాహిత్యం మితిమీరిన శృంగారంమీద కొంతవరకూ సింహావలోకనం చేసింది మా ఆవిడ. సరళ ముక్తసరిగా సమాధానాలు చెప్పే ధోరణి విని ఆలోచనలతో సతమతమవుతూ టెన్షన్‌లో వుందని గ్రహించేను. ప్రకటనలద్వారా ఇటీవల సేకరించిన పెళ్ళికొడుకుల వివరాలడిగేను.

"రెండోపెళ్ళివాళ్ళు, వికలాంగులు, నా సంపాదనకోసం ఎగపడేవాళ్ళు, అనాకారులూ... నా వయస్సులో ఉన్న దానికి యింతకంటే సంబంధాలొస్తాయనుకోవడం అవివేకం" అంది. ఆ మాటల్లో నిర్లిప్తత, నిరాశ వింటుంటే జాలేసింది.

"రఘు నీకు వుత్తరాలు రాశాడుట కదూ!" అన్నాను రంగప్రవేశం చేస్తూ.

"సిల్లీ సెంటిమెంటల్ స్టఫ్! మానసికంగా వయస్సుకు మించి ఎదిగిన కుర్రాడో, వయస్సుకు తగ్గట్టు ఎదగని యువకుడో రాసినట్టున్నాయి ఆ వుత్తరాలు" అంది సరళ.

"యు ఆర్ రైట్. రఘు తల్లిచాటున పెరిగేడు. నాట్ మచ్ ఎక్స్‌పోజ్డ్ టు ది సొసైటీ. కల్లాకపటం ఎరగని బుద్ధిమంతుడు" అన్నాను. సరళ మాట్లాడలేదు; ఆలోచిస్తుందనుకుంటా!

"వేరే సంబంధాలేమైనా కన్సిడర్ చేస్తున్నావా!" అడిగేను.

"లేదు. అవన్నీ యూస్‌లెస్ కేస్‌లు. చెత్తబుట్టలో పారేశాను. ఇంక యిలాంటి ప్రకటనలివ్వొద్దని మా నాన్నగారికి గట్టిగా వార్నింగిచ్చేను. నాతో చెప్పకుండా యిచ్చేరు. వొచ్చిన వుత్తరాలు చదువుతుంటే నేను పెళ్ళి చేసుకుని గౌరవంగా జీవించడానికి అర్హతవున్న ఒక వ్యక్తిన్నన్న ఆత్మవిశ్వాసం కూడా పోతుంది."

"ఒకనాటి మన నాగరికత సంస్కృతి అంటూ గొప్పలు చెప్పుకోడమే కాని ఈనాటి సామాజిక విలువలు గ్రహించాలంటే మధ్యతరగతి కుటుంబాల్లో పెళ్ళిళ్లు చూస్తే తెలుస్తుంది" అన్నాను ఓదార్పుగా.

"పెళ్ళిచేసుకోవాలని ఆరాటపడే ఆడదానికే ఈ సమస్య. డబ్బూ హోదా ఉంటే పెళ్ళిచేసుకోకుండా ఎలా తిరిగినా అడిగేవాళ్ళుండరు. సుఖపడుతుంది కూడాను" అంది. ఆ మాటల్లో తిరుగుబాటు ధ్వనిస్తుంది.

"అయితే పెళ్ళి మానెయ్యదల్చుకున్నావా?"

"ఇంతవరకూ అనుకోలేదు. అవసరమైతే తెంగట్టుకోను."

"రఘూ విషయంలో నీ అభిప్రాయమేమిటి?"

"బేషరతుగా, మనస్ఫూర్తిగా నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని కోరుకుంటున్న ఏకైక పెళ్ళికొడుకు రఘు. అతని వుత్తరాలు సిల్లీగా, వల్గర్‌గావున్నాయి. దే మేడ్ మీ బ్లష్. నేను పెళ్ళాడితే భార్యనవుతానన్న భావం నాకు కలగటం లేదు. అతన్ని భర్తగా ఊహించలేకపోతున్నాను. కాని పది సంవత్సరాలుగా భర్తని వెతుక్కోవడంలో అలసిపోయేను, ఇప్పుడు అతన్ని పెళ్ళిచేసుకోనంటే అతను ఏ అఘాయిత్యమైనా చేసుకోవచ్చు. ఈ పెళ్ళి జరిగితే నన్ను చూసి నవ్వేవాళ్ళుంటారు. పెళ్ళి పెటాకులులేని ఆడది పడే అవమానం కంటే దీన్ని భరించడం సులభం అనుకుంటాను. మీరేమంటారు?"

"మీ వయోభేదం అసాధారణం కావచ్చు కాని యిలాంటి పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని ఎంతమందో ఆనందంగా సంసారాలు చేసుకున్నవాళ్ళున్నారు. కాని దానికి యిద్దరూ మనస్ఫూర్తిగా ఒప్పుకోవడం చాలా అవసరం. సిన్సియారిటీతో చేసుకున్న ఒక ప్రయోగం అనుకునో, త్యాగం అనుకునో పెళ్ళి చేసుకుంటే తీవ్రమైన మానసిక అసంతృప్తి కలుగుతుంది. అది భయంకరమైన దుష్ఫలి

తానికి దారితియ్యొచ్చు" అని హెచ్చరించాను."

"మనస్ఫూర్తిగా ఎలా ఒప్పుకోగలను! నేను కోరుకునేది నాకంటే మానసికంగా ఎదిగిన డామినేటింగ్ హీమేన్. అలాంటివాడు కొట్టినా తిట్టినా భరించగలను. అంతేకాని నా అడుగులకి మడుగులొత్తుతూ కొంగట్టుకు తిరిగే యిలాంటి...క్షమించండి నేను సమాధానపడలేకుండా వున్నాను."

"అంత్యనిష్ఠూరంకంటె ఆదినిష్ఠూరం నయం. రఘూమీద జాలిపడింది..."

"నో, డాక్టర్. జాలిపడికాదు. నాకింక పెళ్ళయ్యే యోగ్యత లేదు, పెళ్ళికోసం దిగులుపడుతూ కూర్చోడం మానేసి ముందుసంగతి ఆలోచించుకోవాలని తీర్మానించుకున్న. ఈ పరిస్థితిలో నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. పెళ్ళిచేసుకుంటాను, నువ్వు లేకపోతే నేను బతకలేను అని రఘూ అంటుంటే, ఒక యువకుణ్ణి ఆకర్షించే సామర్థ్యం నాకుందనే భావం నాకెంతో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కలిగించింది. ఇది అబద్ధం భ్రమకాదని ఋజువుచేసుకోడానికైనా నేను పెళ్ళిచేసుకుంటాను." అంది ఆలోచిస్తూ ఒక్కొక్క మాటే నొక్కి నొక్కి పలుకుతూ.

నా ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ఋజువుచేసుకోడానికి పెళ్ళాడతానన్న వాదన నాకు నచ్చలేదు. పరిస్థితుల్తో రాజీపడి మనస్ఫూర్తిగా పెళ్లాడటానికి ఆత్మవిశ్వాసం కావాలి.

"ఏమిటండీ! ఏదో మహాత్యాగం చేసినట్టు మాట్లాడుతుంది! రఘు యిష్టపడి పెళ్లాడతానన్నందుకా యీ బెట్టుసరి! అతనేమీ బొడ్డూడని పసిపిల్లాడా! ఆ వయస్సులో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని ఎంతమంది తండ్రులు కాలేదూ!" అంది మా ఆవిడ రఘుపక్షాన వాదిస్తూ.

"సరళ మాట లర్థంచేసుకోవాలంటే అంత వయస్సు, తెలివితేటలు, ఉద్యోగం, తీవ్రమైన కోరికలున్న

మరో ఆడదానిపైయుండాలి."

"నాన్‌సెన్స్! పెళ్ళయి మూడు నిద్రల్లయ్యేటప్పటికి అన్ని భేదాలు సర్దుకుంటాయి."

"భర్తంటే సెక్స్ సుఖాన్ని అందించే సజీవ యంత్రంకాదు. ప్రపంచానుభవంతో సంస్కరించే గురువు, బరువు బాధ్యతలు మోసే రక్షకుడు, మనసిచ్చి లాలించి పాలించే ప్రియుడు."

"పెళ్ళయ్యాక ప్రపంచానుభవం, బాధ్యతలు, మనస్సు అన్నీ వాటంతటవే వొస్తాయి, సరిగ్గా సర్దుకుపోతారు."

"సర్దుకోకపోతే?"

"సర్దుకోకపోతే ఏమవుతుందేమిటి?"

"రఘు రైలుకిందపడి చస్తాడు" అన్నాను.

◆ ◆ ◆

"హాయ్! సరళా! హౌ ఆర్యూ." అని పలకరించేను. నిండుగా, హుందాగా అందంగా కనబడుతుంది.

"ఫైన్. థేంక్యూ. మెంటల్ హాస్పటల్ సూపర్నెంట్‌గా వుంటున్నారుటకదా! నైస్ టు సీ యు ఏఫ్టర్ సచ్ లాంగ్‌టైమ్."

"అవును కదిపేశేళ్లైంది" అన్నాను.

"మీరు మీ మిసెస్సూ తప్పకుండా మా యింటికి రావాలి. జడ్జీగారుకూడా సరదాగా కబుర్లు చెబుతారు—యు విల్ లైక్ హిం" అంది గర్వంగా భర్తకేసి ఓ చూపు విసురుతూ.

"ఓ యస్ చూస్తున్నానుగా. సర్టెన్లీ హి యీజ్ ఎ డామినేటింగ్ హీమేన్" అన్నాను ఓ చురక తగిలిస్తూ.

"థేంక్స్ ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్. వస్తా ...అయ్ విల్ జాయిన్ ది లేడీస్... హలో, రవీంద్రగారా! గుడీవినింగ్... మిసెస్...ఓ! యివాళ శనివారం కదా, గుడికెళ్ళి వుంటారు..,గుడ్‌నైట్" అంటూ లేడీస్‌వైపు వెళ్ళింది.

"ఈవిడ నీకు తెలుసన్నమాట! దేవాంతకురాలు. అయితే మా పినతల్లి కొడుకు రఘూనికూడా ఎరిగివుంటావు!" అన్నాడు రవీంద్ర. ఇంతలోగా జస్టిస్ రామనాధం మావైపు వొస్తుంటే నోరు మూసుకోమని రవీంద్రకి సౌజ్ఞ చేశాను.

రఘూ సరళ పెళ్ళిచేసుకోడానికి నిశ్చయించుకున్న నెల్లాళ్ళకి రఘూ తల్లి గుండెపోటుతో పోయింది. దాంతో వాళ్ళ పెళ్ళిముహూర్తం వాయిదాపడింది. ఈలోగా నాకు హైదరాబాద్ ట్రాన్స్‌ఫ

రయింది. మళ్ళీ వాళ్ళ కబురు మాకు తెలియలేదు, రఘూ సంగతి రవీంద్ర నడిగి తెలుసుకోవానికి రామనాథంగారు కొత్త నాలుగడుగులు అటువేసేవరకూ వెయిట్ చేశాను.

• • •

రాత్రి కార్లో తిరిగొస్తుంటే సరళని గురించి తను సేకరించిన వివరాలు పండకంలా చదవడం మొదలెట్టింది. "ఇప్పుడు రెండువేల అయిదువందల జీతం, పబ్లిక్ స్కూల్లో చదువుకుంటున్న ఎనిమిదేళ్ళ కొడుకు, వాళ్ళాయన, అదే జడ్జిగారు, మంచి సరదా అయినవాట్ట. ఇద్దరికీ చెరో కారు వుందిట. జడ్జిగారి మొదటి భార్యకో కొడుకూ కూతురు వున్నారు. ఇద్దరూ స్టేట్స్‌లోనే వున్నారు. పెళ్ళిళ్ళుకూడా అయిపోయి అక్కడే సెటిలయ్యారుట. పెళ్ళయ్యాక యిద్దరూ హనీమూన్‌కి స్టేట్స్‌కి వెళ్ళారుట. అసలు వాళ్ల పెళ్ళెలాగయిందో..."

"తెలుసు. మనకి ట్రాన్స్‌ఫరై యిక్కడికొచ్చేసిన రెండేళ్ళ కిక్కడికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుంది. రామనాథంగారి చెల్లెలుకూడా బేంక్‌లో ఆఫీసరు. ఆవిడ స్నేహంతో రామనాథంగారితో పరిచయమైంది. తర్వాత పెళ్ళయింది." అని పూర్తిచేశాను.

"అవునుటండి. ఇవన్నీ మీకెలా తెలుసు?"

"రవీంద్ర చెప్పేడు, రఘు రవీంద్ర పినతల్లి కొడుకుట."

"మరి రఘు ఎలావున్నాడు?"

"నువ్వడగలేదా?"

"అడిగేను. అదంతా పెద్ద కథ. తర్వాత చెప్తా"నంది.

"పెద్ద కథేమీ కాదు. చిన్న కథే. రఘుని పెళ్ళిచేసుకుని రెండేళ్ళు కాపురం చేసి ఆ జీవితంమీద విసుగొచ్చి అతన్ని విడిచిపెట్టేసి ఈవూరు ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుంది."

"మరి రఘు?"

"రైలుకింద పడి చచ్చిపోయేడు" అన్నాను. □

With best compliments from

UNI-SANKYO LIMITED

Manufacturers of Quality Bulk Drugs

in Collaboration with

SANKYO COMPANY LIMITED, JAPAN

Factory : Gaganpahad, Hyderabad-West, Andhra Pradesh

Office : 5-9-24/81, Shapurwadi, Hyderabad-500 483 A.P.